

På tærsklen til en ny politisk sæson

Af Mogens Jensen, næstformand og folketingsmedlem for Socialdemokratiet

Når I læser det efterfølgende, er Folketinget officielt åbnet på ny. En ny politisk sæson er startet, og vi har traditionen tro hørt statsminister Mette Frederiksens åbningstale fra Folketingets talerstol, og vi har holdt maratondebat igen. Åbningsdebatten, hvor vi debatterede politik fra tidlig morgen til sen aften. Det politiske arbejde har længe været i gang, men det er noget ganske særligt, når det parlamentariske arbejde begynder igen. Jeg glæder mig meget til alt det, vi går i møde.

Hvordan passer vi bedst på dem, der passer på os?

I valgkampen lovede Socialdemokratiet et lønløft på 3 milliarder kroner til nogle af dem, der arbejder i vores velfærdssamfund. Senest har jeg haft en god snak på torvet i Herning om lønløftet til kernemedarbejderne i den offentlige sektor. Statsministeren har nemlig for nylig sat ord på, hvilke grupper, som regeringen ønsker at give et lønløft til og forbedre arbejdsvilkårene for, når der starter trepartsforhandlinger senere på efteråret.

Vi ønsker, at løftet blandt andet går til social- og sundhedsmedarbejdere, sygeplejersker, pædagoger og fængselsbetjente. Fire grupper, som vi ser store rekrutteringsvanskeligheder hos. Samtidig med, at vi i fremtiden kommer til at mangle dem. Flere steder i vores samfund er det allerede kritisk. De ansatte er pressede. Det går i sidste ende også ud over borgerne.

Derfor ønsker vi at forbedre løn- og arbejdsvilkår for de fire grupper. Blandt andet for dem, der tager mange og skæve vagter og som arbejder på fuldtid. Samtidig er det en vigtig prioritet, at lønløftet skal kunne mærkes for den enkelte. Aftalen er jo langt fra forhandlet endnu, men det er Socialdemokratiets ambition, at 200.000 medarbejdere i vores velfærdssamfund vil kunne se frem til lønstigning på ca. 2500 kroner om måneden før skat. Når stigningen er fuldt indfaset.

Jeg ser frem til de forhandlinger og er spændt på, hvordan det lander. Jeg tror, vi alle sammen må erkende, at det brænder nogle steder i vores velfærdssamfund, og den brand skal slukkes før det er for sent. Det kommer til at koste os alle sammen dyrt, hvis ikke vi får løst rekrutteringsudfordringer og skabt bedre forhold for de mennesker, der arbejder i velfærdssamfundet. De er hjertet af det.

Vil vi have et velfærdssamfund, må vi arbejde for det

Både vores politiske ordfører Christian Rabjerg Madsen og statsminister Mette Frederiksen har rejst debatten: Hvis vi vil blive ved med at have et velfærdssamfund, så må vi også arbejde for det. Bogstaveligt talt. Alle der kan arbejde, skal arbejde. Som statsministeren formulerede det til sin tale til vores årsmøde, så er det en kontrakt vi har haft i vores samfund siden anden verdenskrig. En samfundskontrakt mellem os danskere. Man skal bidrage, hvis man kan.

Nogen vil mene, at det lyder "barskt" at sige det sådan det så direkte. Sandheden er bare, at hvis for mange os af melder sig ud af arbejdsmarkedet, så er der jo noget i vores velfærdsmode, der ikke går op. Selve regnestykket. Derfor skal alle, der kan, løfte en del af ansvaret for fællesskabet.

Det er også derfor, at en regeringens rammer for lønløftet, som vi går til trepartsforhandlingerne med, at vi vil øge arbejdstiden i velfærden. Der er mange velfærdsmedarbejdere, som arbejder på deltid. Det er der intet som helst galt i, men jo flere der arbejder på deltid, jo værre bliver den rekrutteringskrise, vi står i. Og de medarbejdere, der arbejder på fuldtid, skal løbe endnu stærkere. Derfor skal det også blive mere almindeligt at arbejde på fuldtid i velfærden. Det er det i mange andre brancher. Derfor skal der være et større incitament til at arbejde på fuldtid, når man arbejder med mennesker i velfærdssamfundet. Hvad enten man er pædagog, sygeplejerske eller social- og sundhedsmedhjælper. Lønnen er en del af det, men kan ikke gøre det alene.

Skattelettelse eller velfærd?

Slutteligt vil jeg berøre den debat, som har kørt heftigt de sidste mange uger op til årsmødet. Nemlig debatten om, hvorvidt skattelettelse udelukker investeringer i velfærdssamfundet – eller omvendt. At debatten er blevet så massiv kan egentlig undre. For i Socialdemokratiet gik vi til valg på skattelettelse. For helt almindelige danskere, der går på arbejde og betaler sin skat.

Det kunne være en enlig forsørger, kassemedarbejderen eller en HK'er med en månedsløn på 22.000 kroner før skat. Jeg mener det er helt på sin plads og udtryk for en retfærdig fordeling, at dem, der egentlig ikke har specielt meget tilovers til sig selv, når først skatten er betalt, at de får en skattelettelse.

Tak for nu

Det var alt fra mig. Nu vil jeg kaste mig ind i den nye politiske sæson. Spændende politiske sager venter forude på kulturområdet, blandt andet en ny museumsreform, der skal forhandles her til efteråret.